

დასავლეთის დირექტივების შესრულებით ქართულ სუვერენულ სახელმწიფოს ვერ ავაშენებთ

დეკემბერი 10, 2015 N45 (9-15.12.2015 გვ.22)

“ის რად ინდომებს ქვეყნისა ბედსა,
როს მასა შველის მის ბედკრულება?
რად შეებრძვის ის სიბოროტესა,
რის მეოხებით მისით თვით ჰრჩება?”
ილია

გაზეთ “საქართველო და მსოფლიოს” მკითხველმა, გურჯაანელმა მეურნემ მერაბ ზურაბაშვილმა შეხვედრა მთხოვა და ქვეყნის ჭირ-ვარამზე მესაუბრა, რომ შარშან რუსეთმა შეისყიდა ყურძენი ჩვენთვის ხელსაყრელ ფასად და გლეხებმა ვენახების გაშენება დაიწყეს. წელს ხარჯი და ანაზღაურება გათანაბრდა და ვენახის გაშენებამ აზრი დაკარგა. თუ რუსეთი ჩვენს პროდუქტს შეისყიდის, ჩვენი ოჯახები წელში გაიმართება, მაგრამ ეს საკმარისი არ არის, საქართველო უნდა გაძლიერდეს, სწავრობები უნდა გაიხსნას და ხალხი დასაქმდესო.

კახელ მეურნეს გაზეთი “საქართველო და მსოფლიო” გზამკვლევად გაუხდია, ერეკლე მეფის ანდერძი გულში ღრმად ჩაუმაჩნდა, ილიას სიბრძნე სანთლად აუწვია და თანამოაზრეებს ეძებს – რუსეთთან ურთიერთობის მოგვარება ქვეყნის გადარჩენის წინაპირობად მიაჩნია. მისი თქმით, რუსეთმა წელს ყურძნის შესყიდვაზე უარი საქართველოში ნატოს საწვრთნელი ცენტრის გახსნის გამო თქვა. პოლიტიკური გზა, რომელიც ხელისუფლებამ აირჩია, ადამიანს ღირსებას აკარგვინებს და, თუ ასე გაგრძელდა, წინაპრებთანაც შერცხვენილნი წარვდგებით და მომავალ თაობასთანაც თავს ვერაფრით გავიმართლებთო, – დასძინა ბატონმა მერაბმა. ბოლოს ილიას “აჩრდილიდან” ნაწყვეტი ზეპირად წამიკითხა და ენთუზიაზმით დამემშვიდობა.

ბატონო ბიძინა, ხედავთ განსხვავებას თქვენ მიერ შერჩეული “ღირსეული ხადურების” ფერმის წარმომადგენელთა და ქართველი მამულიშვილის აზროვნებას შორის? – მხოლოდ მე არა, საქართველო უნდა გავაძლიეროთ და წინაპრებთან პირნათელი წარვდგეთო! სწორედ ასეთი აზროვნების მამულიშვილთა ერთობლიობა გადაარჩენს საქართველოს და არა დასავლეთის ინტერესების გატარება

ქვეყანაში. სუვერენული სახელმწიფოს მმართველობის სისტემა უნდა ეყრდნობოდეს ეროვნულ იდეოლოგიას და არა ევროამერიკულს, ხოლო ნებისმიერი გადახრა ამ იდეოლოგიიდან უნდა ითვლებოდეს დანაშაულად და არა სიტყვის თავისუფლებად. დასავლეთმა თავისი ინტერესების გასამყარებლად შემოიტანა ქართული ლექსიკისთვის სრულიად უცხო ტერმინები – “ფობიები” თუ “ჰომოფობი”, რომლებსაც ქართველი ლიბერალ-დემოკრატები თავმომწონედ იმეორებენ და თავი ევროპულად “განსწავლულებად” მიაჩნიათ. სინამდვილეში იმას, რასაც დასავლეთი ჰომოფობიას უწოდებს, თვითონ დასავლელთა ფსიქიკასა და აზროვნებაში აქვს ფესვი გადგმული. ეს ერთუჯრედიანი პრიმიტივები ინდივიდებს სიძულვილის ენით საუბარს აბრალბენ, ხოლო თვითონ სიძულვილით აზროვნებენ. ეს სიძულვილი შენიღბულია ადამიანის უფლებებისა თუ

გამოხატვის თავისუფლებით, სინამდვილეში კი დასავლეთი ცდილობს, საკუთარ ინტერესებს დაუმონოს სხვა ქვეყნები. გლობალისტები განსაკუთრებით ებრძვიან ეროვნულ ქვეყნებს. ცდილობენ, ხელიდან არ გაექცეთ ქვეყნის მართვის სადავეები. მათ მხოლოდ ჩვენი გეოპოლიტიკური სივრცე სჭირდებათ რუსეთის სახელმწიფოებრიობის შესასუსტებლად. სისტემა, რომელიც 1990-91 წლებში თავს მოგვახვეს, ჩვენთვის დამღუპველი აღმოჩნდა. გარდა იმისა, რომ დაგვიმონეს და დაგვაკაბალეს, გვიწესებენ თავიანთ ღირებულებებს, რათა მათი კანონებით ვიცხოვროთ, ხოლო ჩვენს ხელისუფლებას, არათუ პოლიტიკური, კაცური ღირსებაც არ აქვს, ამას შეეწინააღმდეგოს. საინტერესოა, თუ გამოიყენებს საქართველოს ხელისუფლება რუსეთ-თურქეთის კონფლიქტს იმისათვის, რომ რუსეთის ბაზარზე თურქული პროდუქტი ჩაანაცვლოს. სამწუხაროდ, ეს ის ხელისუფლება არ არის, რუსეთს რომ დაელაპარაკება, ეს ის ხელისუფლებაა დასავლეთს უკანალს რომ უთამაშებს. ხშირად ამბობენ, ივანიშვილს თუ ღარიბაშვილს ქართული სული აქვთო. მჯერა, რომ ასეა, მაგრამ ვის სჭირდება ისეთი სულიერება, რომელიც ქართულ სინამდვილეში ასახვას ვერ ჰპოვებს?! ერთი გენიალური ქართული ფილმის პერსონაჟისა არ იყოს – რა საჭიროა გზა, რომელიც ტაძართან არ მიდის?

ხელისუფლებას აღმაშენებლის ძეგლის გადმოტანაც ვერ მოუხერხებია, მხოლოდ დააანონსა, მაშინ, როცა გამგებლის მოადგილეებზე 535 ათასია დახარჯული პრემიების სახით. თუ პრემიები 31 მილიონით შემცირდა, სამაგიეროდ, 51 მილიონით გაიზარდა სახელფასო დანამატები, 2016 წელს 57 მილიონით მოიმატებს სამთავრობო ხარჯები, პენსია კი – მხოლოდ 20 ლარით. არ არსებობს კანონი ხელფასების შესახებ, რომ ანაზღაურება მხოლოდ მინიმალურის ზრდის პროპორციულად უნდა ხდებოდეს და არა პიროვნული ინიციატივით. ექსპრემიერის აზრით, მთავრობამ ყურად უნდა იღოს ევროსაბჭოსა და დიპლომატიური კორპუსის უმეცარი განცხადებებიც, რომლებმაც სოციალურ ქსელში დიდი აღშფოთება გამოიწვია. ვის სჭირდება ეს? ვაქოთ და ვადიდოთ იმის მიუხედავად, რომ სისულელეს ამბობენ? მსგავს შემთხვევებს ევროპელი მწერალი ასეთ შეფასებას აძლევს: “სულელს სულელი მაქებარი არ დაელევას” (ნიკოლა ბუალო, მე-17ს.). სოციალური ქსელებიდან დასავლელი “მეგობრების” მიმართ უარყოფითმა განწყობამ ქუჩაშიც გადმოინაცვლა.

– როგორ ხარ? – ეკითხება ერთი კაცი მეორეს.

– აქლემივით, – პასუხობს მეორე.

– ეგ როგორ? – გაიოცა პირველმა.

– აქლემი იფურთხებაო, – დაუკონკრეტა კაცმა და დასავლეთის პოლიტიკასა და იდეოლოგიას კახური ტრადიციული “ლოცვა-კურთხევა” გაუგზავნა. ყველაფერი ის, რაც დღეს საქართველოში ხდება, რაც არ მოგვწონს, დასავლური პოლიტიკის, მათი დირექტივების შესრულების შედეგია. ჩემი საქართველო, ყვავილების ქვეყანა, ნაბიჭვრების ქვეყნად მიქცეის, ხოლო ამერიკელთა ძაღლივით იღები ღორისშვილებით ჩამინაცვლეს. თუ ამ მიმართულებით ვივლით, ქართულ სუვერენულ სახელმწიფოს ვერ ავაშენებთ. ამერიკელთა დირექტივების, ზნეობისა და მორალის დეფიციტზე,

მათ იდეოლოგიაზე რომ არაფერი ვთქვათ, დანაშაულების თვალსაზრისით, ამერიკა მსოფლიოში ლიდერობს. ქვეყანაზე, რომელშიც დედამიწის მოსახლეობის 5% ცხოვრობს, მსოფლიოში აღრიცხული სერიული მკვლელობების 75% მოდის. ამერიკელი მკვლევარი და ჟურნალისტი ჯეფრი სილვერმანი ამერიკის ელჩს ბინძურ მოთამაშეს უწოდებს და აღნიშნავს, რომ ის აქ ხელისუფლების რეპუტაციის დასამხობად არის მოვლინებული, ხოლო ამერიკას აქ არც კანონი აინტერესებს და არც ქართველები, მას საკუთარი მოსახლეობაც არ აინტერესებს და ეს ქართველებს უნდა ახსოვდეთო. ამერიკელი ჟურნალისტი ყოველივეს, რაც ხდება, ასე აფასებს: **“მსოფლიო სავსეა იდიოტებით, რომლებსაც უნდათ, რომ ქვეყნის სათავეში ასეთივე იდიოტები ისხდნენ, მონსტრები, რომლებიც ხალხს ძარცვავენ”**.

გენიალური ფსიქოანალიტიკორი გრიგორი კლიმოვი უფრო ღრმად აანალიზებს მსოფლიოში მიმდინარე პროცესებს: “მასონები ყურადღებით აკვირდებიან შესაძლო კანდიდატების ქცევას და, ძლიერი ჰომორადისტური მიდრეკილებების დადასტურების შემთხვევაში, იწყებენ მათ დაწინაურებას ძალაუფლების ბერკეტებისკენ”, – ხომ არ იფიქრეთ, რომ ეს თეზა სააკაშვილის მიმართ არის?

ხელისუფლება საზოგადოებისგან კრიტიკას იმსახურებს და უნდა ვაკრიტიკოთ, რათა შეცდომები დავანახვოთ, მაგრამ ეს არ ნიშნავს, რომ სხვა ხელისუფლება უკეთეს საქართველოს აგვიშენებს, თუ სისტემა და საგარეო პრიორიტეტები არ შეიცვალა.

“პატრიოტთა ალიანსის” თავმჯდომარემ ხელისუფლებას ისრაელთან მოკავშირეობისკენ მოუწოდა, რათა ამით კიდევ უფრო განვამტკიცოთ ურთიერთობა დასავლეთთან და ამერიკასთან(?!). სწორედ ამაზეა მორგებული ქართული ანდაზა – “სად ერეკლე და სად... ისრაელი?” მოკლედ, ყველას უნდა ჩავეხუტოთ, გარდა რუსეთისა, მიუხედავად იმისა, რომ ბატონი დავითი ამერიკის პრეზიდენტს გაუნათლებელ და სააკაშვილის დონის სუბიექტად მიიჩნევს. რადგან ისრაელი ვახსენეთ, საზოგადოებას ძველ ებრაულ სიბრძნეს შევახსენებ: “ის კი არ არის ჭკვიანი, ვისაც კეთილის გარჩევა შეუძლია ბოროტისგან, არამედ ის, ვინც ორ ბოროტებას შორის უმცირესი ბოროტების ამორჩევა იცის” (ალი ხაზარი, მე-13 ს.). უცნაურია, რომ ეს იდეა ჩნდება სწორედ ახლა, რუსეთის ზეობის პერიოდში, როცა ნატოს წევრი ქვეყანა, საბერძნეთი, ნდობას რუსეთს უცხადებს და ამერიკას – უნდობლობას. საფრანგეთიც რუსეთს მიმართავს, რათა მან მთავარი როლი ითამაშოს “ისლამური სახელმწიფოს” წინააღმდეგ ბრძოლაში. რუსეთის ძლიერებამ მისი რეიტინგი ევროპაში მნიშვნელოვნად გაზარდა და გააშიშვლა ამერიკა-ევროპის პოლიტიკა. მივესალმები მართლმადიდებელი რუსეთის გაძლიერებას მასონური მახინჯი სისტემის წინააღმდეგ. მივესალმები იმასაც, რომ რუსეთი კავკასიიდან წასვლას არ აპირებს. რუსეთის ავტორიტეტმა 75%-ით შეამცირა ევროკავშირში გაერთიანების მსურველთა რაოდენობა.

საინტერესოა ერთი გარემოებაც: გავრცელებული ინფორმაციის თანახმად, ებრაელი გენერალი, რომელიც ლიბანში ომს აწარმოებდა, წვრთნიდა ქართულ ჯარს და მნიშვნელოვანი წვლილი აქვს შეტანილი 2008 წლის ცხინვალის პროვოკაციულ ომში. დიდი ალბათობით, ებრაელებს

დღესაც მჭიდრო ურთიერთობა აქვთ ქართულ ჯართან. ებრაელ მწერალსა და პუბლიცისტს მოჰყავს ციტატები თავისი წიგნიდან, სადაც წერს, რომ ებრაელები საქართველოს თავიანთ ტერიტორიად განიხილავენ.

როცა საქართველო იყო წარმატებული და აყვავებული ქვეყანა, არსებობდა თანხვედრა რუსეთისა და საქართველოს ინტერესებისა. ასეთი თანხვედრა არ არსებობს დასავლეთთან, რომელსაც მართვადი ქაოსი აძლევს ხელს თავისი მიზნების განსახორციელებლად და შედეგიც ნათელია. “ჩვენ ვირჩევთ ევროკავშირს”, – აცხადებს ირმა ინაშვილი, რაც სწორედ ეროვნულ ღირებულებებზე უარის თქმას ნიშნავს, ხოლო ეროვნულობაზე საუბრით ეროვნულ სახელმწიფოს ვერ ავაშენებთ ან ვინ აგვაშენებინებს – ერთუჯრედიანთა კასტის წარმომადგენლებმა იციან კი, რა არის ეროვნულობა ან ამაზე ფიქრით დაიღლიან ტვინს? ეროვნული სახელმწიფოს აშენების გზა ევროკავშირზე არ გადის. ეს არის გაგრძელება იმ პოლიტიკური გზისა, რომელიც შევარდნაძის პოლიტიკიდან დაწყებული დღემდე ანგრევს ქვეყანას. ქვეყანას, სადა აც რელიგიის წამბილწავი კარიკატურები ქვეყნდება და ამას ქვეყნის იდეოლოგია არ კრძალავს, პირიქით – გამოხატვის თავისუფლებად მიიჩნევს, მომავალი არ აქვს და ეს გამოჩნდა კიდევ – ამ ქვეყანაში მუსლიმთა რაოდენობა ქრისტიანების რაოდენობას მალე გადააჭარბებს.

“ისლამური სახელმწიფოს” ევროპასთან დამოკიდებულებას თუ გავაანალიზებთ, სწრაფვა ევროპისკენ საფრთხეს უქმნის საქართველოს და ჩვენი დაცვა რეალურად მხოლოდ რუსეთს შეუძლია, ჩვენი მთავარი მოკავშირეც რუსეთი უნდა იყოს, მაგრამ იგი ვალდებული არ არის, საქართველოს ჩასვრილ ხელისუფლებას ამერიკის გამოგზავნილი პამპერსები უცვალოს!

საქციელი ოპოზიციური პარტიების წარმომადგენლებისა, რომლებიც ბრიუსელსა და ვაშინგტონში სენატორებს ერთგულებას ეფიცებიან, – ჩვენ უკეთ შევასრულებთ თქვენს დირექტივებსო და რუსეთს საერთაშორისო ბანდიტს უწოდებენ, ბევრ კითხვის ნიშანს აჩენს. მათ არ გამოუხატავთ პროტესტი მძიმე სოციალური ფონის გამო, როცა საქართველოს მოსახლეობის მნიშვნელოვანი ნაწილი მართლაც შიმშილობს; არ გაუპროტესტებიათ სკოლებში უზნეობის სწავლების მეთოდიკა; სახელფასო ფონდის შეუსაბამოდ ფლანგვა; უცხოელების მიერ ქვეყნის შინაურ საქმეებში ჩარევა. თუ იმისთვის მოდიხარ ხელისუფლებაში, რომ ქართული სახელმწიფო აშენო, ამ მოვლენებს უნდა ეწინააღმდეგებოდე და ამაზე აწყობდე აქციებს, მაგრამ, თუ იმისთვის გინდა ხელისუფლებაში მოსვლა, რომ ევროკავშირი აირჩიო, ეს უკვე გავიარეთ და ანტიდისკრიმინაციული კანონიც მივიღეთ; და თუ ამასაც ეწინააღმდეგები, რატომ ირჩევ ევროკავშირს, რომელიც ინგრევა და ქრისტიანული აღარ არის? ამ ზღაპარს ქართველ ხალხს ნუ უყვებიან, მან არაერთი იმედგაცრუება განიცადა.

“პატრიოტთა ალიანსის” მიერ ხელისუფლების კრიტიკა დასავლეთის დირექტივების შესრულების შედეგზეა ორიენტირებული და არა დირექტივების ინიციატორებზე. ისინი თვითონ ილტვიან დასავლეთისკენ, რითაც პოლიტიკურ ქულებს იწერენ. აქცია, რომელიც გამართეს საარჩევნო გარემოს გაუმჯობესების მოთხოვნით, მხოლოდ პოლიტიკაში მოსვლაზეა გათვლილი. ხელისუფლებას ჰყოფნის გონიერება, რომ რუსეთს “საერთაშორისო ბანდიტი” არ

უწოდოს და უკრაინაში მიმდინარე პროცესები მას არ დააბრალოს, “პატრიოტთა ალიანსის” წარმომადგენელთა მსგავსად.

არის მოსაზრება, რომ ოპოზიციურ პარტიებს “სწორება” დასავლეთზე იარლიყების მიწებების შიშით აქვთ და ამიტომ ეძებენ პოლიტიკურ მოკავშირეებს ბრიუსელსა და ვაშინგტონში(?!). მაშ, საზოგადოებამ რაზე გააკეთოს სწორება – რაც დეკლარირებულია თუ იმაზე, რასაც “ამირანი გულში მდერის”?

ჭეშმარიტად პატრიოტული გზა აფხაზეთზე, სამაჩაბლოსა და რუსეთზე გადის და არა უცხოეთის სენატორებთან ვიზიტებზე, ხოლო ჭეშმარიტად პატრიოტი იარლიყების მიწებებას არ შეუშინდება.

საგულისხმოა, რომ “ობიექტივში”, რომელიც ბევრ კარგ საქმეს აკეთებს, ყველაზე რეიტინგული გადაცემა – ვალერი კვარაცხელიას საავტორო გადაცემა – შეჩერებული იყო და მხოლოდ საზოგადოების მოთხოვნის შემდეგ აღადგინეს. ვფიქრობ, არც ამ გადაცემაში მიწვეულ ექსპერტებს უყურებს მოწყალე თვალით ტელეკომპანია “ობიექტივის” ხელმძღვანელობა.

აღმაშფოთებელი და სამარცხვინოა, როცა ქართულ პოლიტიკაში საღანძღავ სიტყვად იქცა “რუსი”. ანტიქართველი თინა ხიდაშელი და დასავლეთში “პოლიტიკური მოკავშირეების” მამებელი ე.წ. ქართული ძალა ირმა ინაშვილი ერთმანეთს ამუნათებენ – ვინ უფრო “რუსია”. პატრიოტული ძალა ამას არ უნდა კადრულობდეს, ანტიქართველი ხიდაშელისგან განსხვავებით. როდის გახდა რუსობა შეურაცხყოფელი – მას შემდეგ, რაც დასავლეთმა დემოკრატიული იდეოლოგია გადმოუნერგა საქართველოს?

გავიხსენოთ საქართველოს ისტორია და ისიც, რატომ შეხვდა აღფრთოვანებით რუსის ჯარს მეფე და ერი 1799 წლის 26 ნოემბერს. ილია ჭავჭავაძე ამ დღეს ასე ახასიათებს:

“ამ ღირსსახსოვარი დღიდან საქართველომ მშვიდობიანობა მოიპოვა. შიში მტრისა ერთმორწმუნე ერის მფარველობამ გაუფანტა. დამშვიდდა დიდი ხნის დაუმშვიდებელი, დაღალული ქვეყანა, და წყნარდა აკლებისა და აოხრებისაგან, დასცხრა ომისა და ბრძოლისაგან, დაუდგა ახალი ხანა მოსვენების, უშიშარის ცხოვრებისა, სისხლდანთხეულ და ქრისტეს ჯვრისთვის ჯვარცმულ საქართველოს, მეფე და ერი გულწრფელად მიენდო თავისს მომავალსა, დიდის რუსეთის მფარველობის იმ ედითა და ნუგეშინით ფრთაშესხმული”.

რუსი ერი იყო იმ სახელმწიფოს ძირითადი ბირთვი, რომელმაც სტალინის მეთაურობით მსოფლიო ფაშისტური ჭირისგან იხსნა, ამიტომაც უწოდა სტალინმა დიდი რუსი ერი. დღეს სტალინიზმს ებრძვიან ერთუჯრედიანი პრიმიტივები. სტალინის კულტის შიშმა დასავლეთის ბინძური პოლიტიკა მთლიანად გააშიშვლა.

რაც შეეხება ირმა ინაშვილის ჟანა დ’არკობას, ამ ფრანგ ქალს დასაყრდენი სხვა ქვეყნებში არ უძებნია. ნდობა მოხერხებულობითა და ჭკუით დაიმსახურა, საფრანგეთის მეფემ შარლ VII ჯარების სარდლად დანიშნა და სამშობლოში სწორედ უცხო ქვეყნის ძალებს ებრძოდა.

დღეს ჩვენი ქვეყნის ხელისუფლებაც და ოპოზიციაც დასავლეთიდან არის მართული და ამას უნდა შევეწინააღმდეგოთ. დეკლარირებულ ე.წ. დემოკრატიულ ლიბერალიზმს ეროვნული, სუვერენული პრინციპებით უნდა დავუპირისპირდეთ!

იზა თამაზაშვილი

P.S. შეურაცხყოფილად ჩავთვლიდი თავს, ვინმეს ჩემთვის ევროპელობა და დასავლური უზნეო თავისუფლების იდეოლოგობა რომ დაებრალეხინა.